

ชื่อวิทยานิพนธ์

ผลของการตั้งเป้าหมายที่มีต่อความสามารถในการพัตต์กอล์ฟ

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์

นายกมลเกลียว มาเวียง

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ดำรงส ดาราศักดิ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กาญจนา ดาราศักดิ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ เผือกพันธ์)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (True experimental design) แบบที่เรียกว่า แบบการวิจัยเชิงทดลองที่มีการทดสอบก่อนและหลังการฝึก โดยมี กลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม (Pre-test Post-test Control group design) มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของการตั้งเป้าหมายที่มีต่อความสามารถในการพัตต์กอล์ฟ และ เปรียบเทียบความสามารถในการพัตต์กอล์ฟระหว่างการฝึกพัตต์ควบคู่กับตั้งเป้าหมายและการฝึกพัตต์อย่างเดียว

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่เป็นนักกอล์ฟสมัครเล่น และมีแต่มดต่อ 0-24 และมีความสามารถในการเล่นกอล์ฟในระดับแข่งขัน ไม่น่าถึงถึงความแตกต่างระหว่างเพศของผู้เข้ารับการฝึก ซึ่งคัดเลือกมาจำนวน 20 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม จำนวนกลุ่มละ 10 คน โดยนำนักกอล์ฟที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 20 คน มาทำการทดสอบการพัตต์กอล์ฟ โดยแบบทดสอบการพัตต์ลูกกอล์ฟของคลีเวทท์ (Clevett's Putting Test) เฉพาะแบบทดสอบการพัตต์เข้าจุด ที่มีสหสัมพันธ์เป็น .86

กับการประเมินของผู้เชี่ยวชาญและมีสหสัมพันธ์เป็น .97 ระหว่างคะแนนการทดสอบและคะแนนของการเล่นกอล์ฟ ความเชื่อถือได้มีสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือได้เป็น .83 นำคะแนนของนักกอล์ฟทั้ง 20 คน ที่ทำการพัตต์ได้มาเรียงลำดับคะแนน จากมากไปหาน้อยเพื่อจัดความสามารถในการพัตต์กอล์ฟของนักกอล์ฟแบ่งนักกอล์ฟออกเป็น 2 กลุ่ม โดยทำการสุ่มด้วยการจับฉลากเพื่อกำหนดกลุ่ม ซึ่งในการจับฉลากให้ทำการจับจากนักกอล์ฟที่มีลำดับคะแนนใกล้เคียงกัน 2 คน กลุ่มที่ 1 กลุ่มควบคุมเป็นนักกอล์ฟ จำนวน 10 คน กลุ่มที่ 2 กลุ่มทดลองเป็นนักกอล์ฟจำนวน 10 คน กลุ่มทดลองฝึกทักษะการพัตต์ 30 นาทีควบคู่กับการฝึกตั้งเป้าหมาย 10 นาที ส่วนกลุ่มควบคุม ฝึกทักษะการพัตต์อย่างเดียว 40 นาที ทำการฝึกติดต่อกันเป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน แล้วทำการทดสอบความสามารถในการพัตต์ ภายหลังจากฝึกสัปดาห์ที่ 2, 4, 6 และ 8 แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ยตำแหน่งอันดับที่ของคะแนนการพัตต์ และวิเคราะห์ทดสอบความแตกต่างของคะแนนการพัตต์กอล์ฟ โดยวิธีของ The Mann - Whitney U-Test และวิเคราะห์ความแปรปรวนของ คะแนนการพัตต์กอล์ฟ แต่ละช่วงการฝึก ด้วยวิธีของฟรีดแมน (The Friedman Two-Way Analysis of Variance by Ranks)และเปรียบเทียบพหุคูณเป็นรายคู่เมื่อพบค่าแตกต่างด้วยวิธีของดันน์ (Dunn) ในกรณีกลุ่มตัวอย่าง k กลุ่มมีขนาดเท่ากันและมีค่าสังเกตที่มีค่าซ้ำกัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ภายหลังจากฝึกสัปดาห์ที่ 8 กลุ่มทดลองมีความสามารถในการพัตต์กอล์ฟไม่แตกต่างจากความสามารถในการพัตต์กอล์ฟของกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
2. ความสามารถในการพัตต์กอล์ฟของกลุ่มทดลอง เมื่อหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 สูงกว่าก่อนการฝึก ภายหลังจากฝึกสัปดาห์ที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

THESIS TITLE : EFFECTS OF GOAL SETTING ON GOLF PUTTING PERFORMANCE

AUTHOR : MR.KLOMKLIAW MARWIANG

THESIS ADVISORY COMMITTEE :

Damras Darasak
..... Chairman
(Associate Professor Damras Darasak)

Kanjana Darasak
..... Member
(Assistant Professor Kanjana Darasak)

Somsak Phuekpan
..... Member
(Assistant Professor Somsak Phuekpan)

Abstract

This research was a true experimental design, called a pre-test post-test control group design, with the objectives to study the effects of goal setting on golf putting performance and to compare golf putting performance during putting practice with goal setting with the only putting practice.

The researcher used a sample group of 20 by selecting from an amateur golfer population with a handicap of 0-24 and with golf performance at competitive level regardless of sex difference. The sample group was divided into experimental and control groups,

10 in each. All 20 selected golfers underwent Clevett's putting test, especially spot putting test having a .86 correlation with experts' evaluation and having a .97 correlation between test score and performance score. The reliability co-efficient was .83. Then, all 20 golfers' scores were ranged from the highest to the lowest in order to rank their putting performance. The golfers were also divided into 2 random groups by drawing lots of 2 golfers' close-range scores. Group 1, the control group, had 10 golfers. Group 2, the experimental group, also had 10. The experimental group practiced putting for 30 minutes along with goal setting for 10 minutes while the control group practiced only putting for 40 minutes. The practice was done continuously for 8 weeks, 3 days a week, then underwent a putting performance test. After practice of weeks 2, 4, 6 and 8, data were collected for mean, standard deviation, mean of ranks of putting score. The analysis of this score difference was done through the Mann - Whitney U-Test and the Friedman Two-Way Analysis of Variance by Ranks, the comparing multiplicity by doubles with the found variance by means of Dunn in the case of a K sample group with the same size and with repetitive observation value.

The findings were as follows:

1. After week 8's practice, the experimental group had not been different putting performance than that of the control group, statistically Significant at .05

2. The experimental group's putting performance was higher than pre-practice after week 8, after weeks 2 significant at .05